

sjøge, om det ikke var muligt hos den svenske Regjering at opnaa saadanne Restriktioner om Svenskernes Fiskeriforhold heri Øresund, at de kunde i deres Lovgivning nærme sig til vore Bestemmelser, og at det kunde opnaas ogsaa her at faae en ensartet Lovgivning. Jeg maa derfor udtale, at som Sagen stiller sig for mig, har dette Lovforslag vakt en Del Betænkelse; men jeg vil haabe og ønske, at Sagen vil blive nøie undersøgt og prøvet i et Udvalg, som jeg antager, at Thinget vil nedlægge, og det skulde glæde mig, dersom det i dette Udvalg skulde kunne lykkes i Samraad med den høitærede Minister at opnaa et tilfredsstillende Resultat.

C. M. Hansen: Ja, jeg er enig med den ærede foregaaende Taler i at beklage, at vi havde saa lidt Tid forrige Aar til at undersøge det Lovforslag, som vi den Gang vedtog. Det kunde ikke blive drøftet tilstrækkeligt, hverken hjemme eller ude eller heri Thinget. Man vil ikke de tilbørlige Oplysninger bragte tilveie saa hurtigt, som det ogsaa nødvendigt, for at Fiskeriloven kunde komme i Orden, hvilket Mange ansaa for at være overordentlig vigtigt, hvad det ogsaa uden Tvivl var, da den jo gjorde Ende paa mange Spørgsmaal, man trængte til at faae Ende paa; men der var jo dog afskillige Ting, der bleve vedtagne, som senere kunde trænge til at rettes. Men hvor skulde det ogsaa være muligt, saa hurtigt at faae alle Forhold undersøgte tilstrækkeligt? Det forekommer mig nu underligt, at det andet Thing saa hurtigt foreslaar Ændringer til den nye Lov. Jeg havde tænkt, at jeg vilde modsætte mig de vedtagne Beslutninger i Folkethinget temmelig stærkt, da jeg ikke er enig i nogen af dem; men da der er Udset til et Udvalg, skal jeg kun berøre, hvad jeg hovedsagelig har imod dem, da en tydeligere Undersøgelse kunde være ønskelig, inden man gaar videre i Sagen. Hvad angaar Punkt 1, som egentlig er Regjeringsforslaget, saa hører jeg jo nok Betænkelse yttret; men det eventuelle Udvalg vil vel nok kunne komme overens med den ærede Minister om en Affattelse, som kan tilfredsstillende alle Parter, og jeg skal ikke dvæle derved. — Men i samme Paragraf staar der en Bestemmelse, som jeg meget stærkt modsætter mig, det er Bestemmelsen om, at Maalet skal forandres. Dette Par Tommer er en Realitetsforandring, og den er vistnok skadelig. Ærede Medlemmer kunne vist huske, at jeg i Fjor, da vi havde Fiskeriloven til Behandling, havde Eksempla-

rer af Fiskeriet, som jeg foreviste, og man vil da have set, hvor ringe en Størrelse de havde, naar de holdt de opgivne Maal, men dog gik man ind paa at tage disse Maal. Saa ganske enkelte Punkter gjorde man en Del Forandringer, blandt andet ved Betegnelsen Bagrod i Stedet for Bagrand. Tager man denne Bestemmelse bort, saa bortfalder det Bedste af, hvad det lykkedes at opnaa i Fjor ved den forste Behandling, vi da havde, og derfor anser jeg det for et meget uheldigt Forslag, som nu ligger for herom. Alle Angreb paa Fiskehøvelen ere meget skadelige. Der har vist sig saa sørgelige Følger hos os deraf, at man forbauses derved. Vi have tidligere haft et næsten uforgjævet Fynderfiskeri i Limfjorden; men nu er det i den Grad attaget, at man ikke en Gang hører Uge kan faae en ordentlig Rødspætte at se fra vore bedste Deier i Strækningen fra Bildsund til Fjægesund, hele 3 Mil, hvor der før fangedes Rødspætter, ikke blot paa 1, men paa op til 2½ Bund. Nu kan man maake en Gang hver ottende Dag fange en eneste saadan Rødspætte med Aalesturrebaad, ikke med Fyndergarn. Der kommer ikke flere saadanne Fisk derovre; thi der voger nu en Tanggrøde begge Steder, som lukker for Farvandet. Fladfisken gaar nødt gjenem høit Græs, og der bliver faaledes ingen Tilvært i Bestanden i disse Bredninger, hvor den tidligere trivedes saa godt. Fiskerne vide ogsaa, at der ikke kommer flere Fisk. Jeg har tilbudt Fiskerne, saafremt de vilde gaa ind paa at frede Høvelen og ikke fiske Fynderne med Aalesturrebaad, at levere dem, saa længe jeg lever, aarlig 4 Fiskebaater fulde af Angel, idet den jo om ikke lang Tid vil kunne blive stor paa dette Terrain. Men Fiskerne sige, at de ville gjerne, men at det ikke kan hjælpe, at de frede, saa længe Andre tage Fisken. Naar dette Bassin ikke kan fredes, saa kan der ikke blive nogen Rødspættefangst der mere, og Fjængen der har været den bedste i hele Landet. Denne Fisk tager stærkt af overalt, selv i Kattegattet er den betydelig mindre nu, end den har været, ja selv i Nordsøen, som dog er et saa stort Farvand, man maa huske paa, at et Par Hundrede Ruttere komme fra England, understøttede af Dampskibe, og nu kommer der ogsaa mange fra Lybland og rhyde væk. Det bliver stadig vanskeliggere at samle et tilstrækkeligt Kvantum, der maa være Fredningsbestemmelser; man maa holde paa den Fiskebestand, der er, da man ellers udsætter sig for, at der bliver temmelig barm.